

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nisi ab omni cupiditate voluntas sicut ab omni errore Intellectus verè
convertatur, vix ulla est vera Conversio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

quasi puerum: & hæc puritas intraturò regnum
coelorum tam est necessaria quam non esse co-
inquinatum, cum nihil magis excludat coinqui-
nationes animi quam illa puritas.

Unde & aperte concluditur, Ergo & tam ne-
cessaria est infantia spiritualis, quæ est ipsa men-
tis puritas aut in baptismo infusa, qua velut in-
fantes renascimur puri & immaculati, vel si for-
tè perierit, per virtutem revocatur, qua refectis
omnibus vitiis & concupiscentiis similes pueris,
puritate morum effacimur. Sic egregiè S. Hila-
rius propositam explanans Christi sententiam:
*Non nisi reversos, inquit, in naturam puerorum
introire regnum coelorum Dominus docet, id est,
per simplicitatem puerilem vitia corporum nostri-
rum, animaque revocanda.*

O quam pauci hæc cogitant, aut ex his etiam
qui hæc cogitent quàm pauci credunt sibi bap-
tismalem esse consecrandam innocentiam, aut re-
vocandam.

Sess. 6. c. 7. Audi vero ipsum Concilium Tridentinũ, ne
ut deinceps dubites: *Stolam, inquit, candidam &
immaculatã jubentur statim renovari cõservare,
ut eam perferant ante Tribunal Domini nostri Iesu
Christi, & habeant vitam æternam. Q. d. alioquin
non habebunt vitam æternam quæ non da-
tur nisi puris & immaculatis, quales sunt pueri &
infantes, non natura, non ætate: sed virtute &
gratia.*

Quæ contra possent objici, sequenti Veritate
diluuntur,

SECUNDA VERITAS.

Nisi ab omni cupiditate voluntas, sicut
ab omni errore Intellectus verè con-
vertatur, vix ulla est vera Conversio.

Ier. 3. **R**ATIO EST, Quia nisi Conversio sit totius ho-
minis, sive ex toto ejus corde & animo: vix aut
ne vix ulla est ejus vera Conversio: Sic enim ex-
presse Dominus, non est reversa ad me pravaria-
stix in toto corde suo, sed in mendacio. Id est, ex
parte quadam & non omnino, quod non est ve-
rè converti.

*Sed non est Conversio totius hominũ, sive ex toto
ejus corde & animo, nisi ab omni cupiditate volun-
tas, sicut ab omni errore intellectus verè converta-
tur. Nam cum voluntas sit æquè pars hominis ac
intellectus, quomodo dici poterit homo conver-
sus totus, nisi ex illa perinde ac alia parte sit con-*

versus? Quod si ad veram Intellectus Conversio-
nẽ necesse fuerit ut omni profusus errore libere-
tur, cur non ad veram voluntatis conversionem
non etiam oportebit ut omni prava cupiditate
purgetur, cum prava cupiditas sit æquè vitium
voluntatis quod displicet Deo ac error Intelle-
ctus? Si nemo dubitat illum Intellectum non-
dum plenè esse convertum, in quo vel unus vo-
luntarius resideat error: cur dicitur voluntas
converti, si voluntariam & inordinatam aliquã
retineat cupiditatem? Nonne tantum subtrahit-
ur ex toto corde quod est dandum Deo, quan-
tum prava datur cupiditati? Quomodo igitur
fiet Conversio ex illo toto si permittatur illa
substractio? *Si in toto corde vestro revertimini ad
Dominum, auferet Deus alienos de medio vestri.*
Nonne ad Ecclesiæ sanctitatem atque ad purita-
tem Religionis Catholicæ spectat, sic condem-
nare quodlibet vitium, ac quemvis error? Nõ-
ne jam audivisti ex magno Leone papa: *Vitium
Catholicum sicut nullo implicari errore, ita nulla
oportet cupiditate violari? Quid clarius? Quid ex-
pressius? Et tamen quid rarius, quàm sic unum-
quemque; vel se ab omni prorsus cupiditate ad-
vertere, sicut ab omni errore liberari? Qui errare
velit & decipi vix ullus est: qui verè inordinatè
cupiant hoc tam multi volunt, quàm multi sunt
suis in afflictibus parum ordinati!*

Nec dicant non esse lethiferam & gravem il-
lam suam cupiditatem qua permoventur, sed le-
vem aliquam & venialem quo nemo liber & im-
munis existit. Quid enim grave peccarant Apo-
stoli, quibus dicitur quod nisi convertantur &
fiant sicut parvuli non intrabunt in regnum coe-
lorum? An putas illorum contentionem fuisse
mortiferam? Non est credibile. An te putas mi-
nus superbum aut vanum, quàm illi? Hoc ipsum
esset magis vanum si tu id crederes. Hoc itaque
cogitandum, quod quantumcunque levis sit cu-
piditas, si voluntaria est, citò crescet & in morta-
lem desinet, ut ex sancto Thoma & aliis Patri-
bus, fuse alibi est demonstratum. unde colligitur
quod voluntaria cupiditas est velut proxima
quædam occasio ad gravius crimen, & sicut non
diceretur convertus à peccato qui nollet ejus
incursendi occasiones quas apud se habet, re-
linquere; sic planè qui nolit omnem pravam af-
fectum deponere, unde nimis proclive est in le-
thalem recidere.

Neque illud excusat quod nemo à peccato sit
liber, nam aliud est ex fragilitate vel inadvettètia
nonsihil aliquando peccare, & aliud ex deprava-
to

TERTIA VERITAS PRACTICA.

Non est ætas maturior Infantia Christiana.

RATIO EST, Quia maturior ætas illa dicitur in qua Ratio & vera sapientia magis vigent. Sed magis vigent in Infantia Christiana quam in ulla vita naturalis parte, prout est naturalis & humana.

Ergo nulla est ætas maturior, ac proinde non est timenda ne aetate nostra præjudicet: imo idcirco est procuranda, ut quod natura destitit, virtute nobis accedat & gratia.

I. PUNCTUM.

PROPOSITÆ Veritatis fundamentum hoc est, quod illa dicitur ætas maturior in qua Ratio & vera sapientia magis vigent. Senectus enim venerabilis est, ait Sapiens, Sap. 4.

non diuturna neque annorum numero computata; cani autem sunt sensus hominis & ætas senectutis vita immaculata. Ep. 60.

Quod explanans sanctus Ambrosius: Verè, inquit, senectus illa est venerabilis, qua non canis sed meritis albescit. Ea enim est reverenda canities qua est canities anima in canis cogitationibus & operibus effulgens. Sanctus quoque Basilius in proverbii: Senior secundum animam est qui prudentia perfectus est, qualis erat Daniel, quamquam corpore juvenis, sapientiam ac gravitatem omni canitie præstantiorem præferens. Idcirco si dicunt illi qui erant pleni dierum malorum huc accede, sede in medio nostrum, nuntiæque nobis quomodo seniorum ac presbyteri honorem tibi dederit Deus. Sic referente Palladio In Lanfida c. 19.

sanctus Macharius Abbas Alexandrinus dicitur est Hædagry/egus puer senex, quod in puerili ætate senilem sapientiam gereret. Alii è contra dicuntur hii pueri senes qui in senili ætate puerilem ostendunt levitatem.

Denique sit nobis instar omnium Christus Dominus qui dum infans & adhuc in utero castissimæ Matris esset, vir dictus est à Propheta, Ecce nunc circumdabit Verum, quia scilicet in eorum jam tum vigeat Ratio, & Vir per excellentiam ab aliis dicitur, quia in eo vigeat Ratio præstantissima & omni ex parte absoluta Sapientia. Unde quotquot propius ad hanc rationis & sapientia maturitatem accedent, nonne eò verius eorum ætas erit maturior & perfectior? Sic nos oportet à Apostolo, docentes omnem hominem in Coloss. 1. Ephes. 4.

omni sapientia, ut exhibeamus omnem hominem

E

per

vato & voluntario affectu. Sicut aliud est errare imprudenter seu nescienter, quod sit sepe humanitas; & aliud scienter ac volenter errare. Unde rursus eò te provoco quod licet volens ac libere nolle errorem vel levem fovere in animo, sic planè neque velle debes cupiditatem levem. Et sicut convertendus ab hæresi qui nolle aliquos scilicet sæcros libros vel socios deserere quibuscumque periculosum esset convertari, nonne illum urgeres & premeres ne quid tale retineret? Nonne si pervicax esset in illa sua voluntate, quantumcunque suos omnes alios videretur errores abjicere, suspectus tamen tibi esset, & vix bene conversus crederetur? Sic prius de quovis alio graviore crimine, si quod est gravius, deponis quidem; at quod est levius, retines. Suspecta mihi est & valde dubitabilis Conversio, neque enim ex toto est qualem esse oportet. Cum quaesieris Dominum Deum, invenies: si tamen toto corde quaesieris, & ex tota tribulatione anima tua.

Denique, quod rem omnem conficit, nec ab omni unquam errore poteris vindicari & converti nisi ab omni simul cupiditate convertaris, nam ipsa cupiditas error est vel in causa vel in effectu. Nihil concupiscis nisi quod putas bonum, & tam crebriò erras quam malè concupiscis: aut enim depravatus affectus depravat intellectum & inducit in errorem; aut errans intellectus voluntatem corrumpit & inflectit in vitium. Hinc illa tam frequenter in Scripturis. Risum vobis avi errorem: & gaudio dixi, quid frustra deciperis? Anima dolosa errans in peccatu. Errant qui operantur malum: & luculentè Apostolus, veteram ait hominem corrumpti secundum desideria erroris: Id est, desideria quæ vel errore concipiuntur, vel in errorem inducunt, Et tu qui errare non vis, quomodo desideria voles erroris? Aut quomodo non vides tantùm illa esse cavenda, quantum ipse cavere vis ne unquam erres, aut quantum curas inde avocari & reverti ubi fortè erraveris.

Quod si dura hæc & creditu tibi, & factò esse videntur, ad hoc advocanda est Infantia spiritualis quæ nos ita dociles & obtemperantes Verbo Dei reddit, quasi simplices filii Dei sine murmurationibus & hesitationibus, inquit Apostolus. Ac ne putes tuæ maturitati ætatis injuriam aliquam facere si repuerascat in illam animi facilitatem & docilitatem, idcirco sequens adjicitur Veritas de præstantia si ve de maturitate infantia spiritualis, quæ à Christo nobis commendatur.

Haynesius Pars quarta,

Diu. 4.

Eccl. 2. Prov. 13. & 14. Ephes. 4.

Phil. 2.